

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 65 0 Rs 707077 25 Rev
Sarajevo, 22.04.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Fatime Mrdović, kao predsjednice vijeća, Marijane Omerčaušević i Mustafe Šabića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja I. G. iz S., Ul...., zastupanog po punomoćnicama Maida Galijatović i Nermi Bavčić, advokatima iz Sarajeva, protiv tuženih: 1. Klinički centar Univerziteta u Sarajevu, sa sjedištem u Sarajevu, ul. Bolnička br. 25, 2. S. I. iz S., zastupani po punomoćniku Mirzi Aganoviću, advokatu iz Sarajeva, 3. Đ. O. iz S., zastupan po punomoćniku Damiru Katici, advokatu iz Sarajeva i 4. Dž. J. iz S., zastupanog po punomoćniku Senadu Pizoviću, advokatu iz Sarajeva, radi utvrđenja i naknade štete, vrijednosti spora 20.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 707077 21 Rsž od 19.12.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 22.04.2025. godine, donio je

R J E Š E N J E

Revizija se odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova revizijskog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 707077 18 Rs od 17.04.2021. godine odbijen je tužbeni zahtjev kojim je traženo da se utvrdi da je tužitelj žrtva mobinga i da je od strane tuženih sistematski uznemiravan na radnom mjestu, počev od februara 2016. godine do otkaza ugovora o radu 31.12.2017. godine, putem radnji koje imaju ponižavajući učinak na tužitelja, kojima je ugroženo dostojanstvo, ugled, čast i prava tužitelja, degradirali njegovi radni uvjeti i profesionalni status, a s tim u vezi i tužbeni zahtjev kojim je tužitelj tražio da se tuženi solidarno obavežu da mu naknade nematerijalnu štetu za pretrpljene duševne bolove zbog povrede ugleda i časti u iznosu od 10.000,00 KM, zbog umanjenja životne aktivnosti u iznosu od 3.000,00 KM i pretrpljenog straha u iznosu od 7.000,00 KM sa zakonskim zateznim kamatama počev od 17.04.2021. godine, do isplate (stav prvi izreke).

Stavom drugim izreke tužitelj je obavezan da prvotuženom i drugotuženoj nadoknadi troškove postupka u iznosu od 5.616,00 KM, trećetuženom u iznosu od 5.686,20 KM i četvrtotuženom u iznosu od 6.318,00 KM, sve u roku od 15 dana.

Drugostepenim rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 707077 21 Rsž od 19.12.2024. godine žalba je uvažena, prvostepena presuda ukinuta i tužba tužitelja odbačena. Tužitelj je obavezan da naknadi troškove prvostepenog postupka i to prvotuženom i drugotuženoj u iznosu od 5.616,00 KM, trećetuženom u iznosu od 5.686,20 KM i četvrtotuženom u iznosu od 6.318,00 KM (stav prvi i drugi izreke).

Blagovremeno podnesenom revizijom drugostepeno rješenje pobija tužitelj zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i prekoračenja

zahtjeva. Predlaže da se revizija usvoji, drugostepeno rješenje preinači i u cijelosti udovolji njegovom zahtjevu, sve uz naknadu troškova prvostepenog i žalbenog postupka ili da se ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje. Tražio je i troškove revizijskog postupka u iznosu od od 1.400,00 KM sa PDV-om.

U odgovoru na reviziju četvrtotuženi je osporio revizijske tvrdnje tužitelja i predložio da se revizija odbije kao neosnovana.

Prema odredbi člana 254. stav 1. i 2. Zakona o parničnom postupku određeno je da stranke mogu izjaviti reviziju i protiv drugostepenog rješenja kojim je postupak pravosnažno završen, pri čemu revizija nije dopuštena u sporovima u kojima ne bi bila dopuštena protiv pravosnažne presude.

U ovoj pravnoj stvari revizijom tužitelja se pobija rješenje drugostepenog suda kojim je odbačena tužba iz razloga što je podnesena protekom prekluzivnog roka, pa takvo rješenje drugostepenog suda predstavlja odluku koju ima u vidu odredbe člana 254. stav 1. ZPP, jer se njime postupak pravosnažno završava. Sem toga, odredbom člana 13.st.2. Zakona o zabrani diskriminacije¹ propisano je da je u ovim postupcima revizija uvijek dopuštena.

Ispitujući pobijano rješenje u granicama propisanim odredbom člana 241. stav 1. u vezi sa članom 254.st. 4. Zakona o parničnom postupku² (u daljem tekstu ZPP), ovaj revizijski sud je odlučio:

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi da je žrtva mobinga jer je od strane tuženih sistematski uznemiravan na radnom mjestu, počev od februara 2016. godine do otkaza ugovora o radu 31.12.2017. godine, putem radnji koje su imale ponižavajući učinak na njega, a kojima je ugroženo dostojanstvo, ugled, čast i prava tužitelja, degradirani njegovi radni uslovi i profesionalni status, zbog čega traži i naknadu nematerijalne štete, sa sporednim potraživanjima – kamatama i troškovima postupka.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je tužba odbačena iz razloga što je tužitelj propustio da istu podnese u roku od 15 dana od dana saznanja za diskriminaciju odnosno radnju mobinga.

Suprotno navodima revizije, odluka drugostepenog suda je zasnovana na zakonu.

Zakon o radu³ u članu 9. stav 5. mobing definiše kao specifičnu formu nefizičkog uznemiravanja na radnom mjestu koja podrazumijeva ponavljanje radnji kojima jedno ili više lica psihički zlostavlja i ponižava drugo lice, a čija je svrha ili posljedica ugrožavanje njegovog ugleda, časti, dostojanstva, integriteta, degradacija radnih uslova ili profesionalnog statusa.

Postupak za zaštitu od uznemiravanja i diskriminacije kojim radnik traži zaštitu od poslodavca temeljem Zakona o radu, je radni spor. Prema Zakonu o zabrani diskriminacije posebni postupci za zaštitu od diskriminacije u području rada i zapošljavanja smatraju se sporovima iz radnih odnosa.

¹ „Službeni list Bosne i Hercegovine”, broj 59/09 i 66/16

² „Službene novine F BiH“ broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

³ „Službene novine Federacije BiH“, broj 26/16, 89/18 i 23/20 - Odluka USFBiH

To znači da se u ovim sporovima primjenjuju sve odredbe Zakona o parničnom postupku, a posebno one koje se odnose na postupke u parnicama iz radnog odnosa. Te su odredbe sadržane u članovima 419. do 423. Zakona o parničnom postupku.

Takav pravni stav je zauzet na sjednici Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine dana 18.12.2018. godine.

Isti pravni stav je zauzet i u presudi Suda Bosne i Hercegovine broj S1 3 P 017351 16 Gž 2, od 26.07.2016. godine.

Rok za podnošenje tužbe u parnicama za zaštitu od diskriminacije na drugačiji način je regulisan Zakonom o zabrani diskriminacije, tako da je u smislu člana 13. stav 4. navedenog zakona, rok za podnošenje tužbe tri godine od dana saznanja o učinjenoj povredi.

Nasuprot prednjem, Zakon o radu Federacije BiH u članu 12. propisuje da u slučajevima diskriminacije radnik kao i lice koje traži zaposlenje mogu od poslodavca zahtijevati zaštitu u roku od 15 dana od dana saznanja za diskriminaciju, ako poslodavac u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva ne udovolji tom zahtjevu radnik može u daljem roku od 30 dana podnijeti tužbu nadležnom sudu. Radi se o prekluzivnim rokovima na koje svaki sud pazi po službenoj dužnosti, pa nije osnovan revizijski prigovor da je drugostepeni sud odlučujući po žalbi tužitelja i donoseći pobijano rješenje prekoračio zahtjev.

Kako je tužitelj tužbu za zaštitu svojih prava podnio izvan roka određenog zakonom, to je drugostepeni sud pravilno postupio kada je primjenom odredbe člana 227. st. 2. Zakona o parničnom postupku, takvu tužbu odbacio kao neblagovremenu.

Iz navedenih razloga, revizijski prigovori tužitelja koji se odnose na meritum spora nisu mogli biti predmet razmatranja ovog suda.

Imajući u vidu sve navedeno, ovaj sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, niti razlog na koji ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, pa je reviziju na osnovu odredbe člana 248. ZPP odbio kao neosnovanu.

Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava revizije primjenom odredbe iz člana 397. stav 1. u vezi sa članom 386. stav 1. ZPP jer u revizijskom postupku nije uspio.

Predsjednica vijeća
Fatima Mrdović, s.r.